

LAWAN MAGASIN

DEL 1

DEMOKRATI I KURDISK PERSPEKTIV

DEL 2

POLITISK ISLAM

Støttet av

Lawan magasin

www.lawan.no lawan@lawan.no

Prosjekt ansvarlig Mokhtar Eliassi

Lawan magasin er støttet av

MANGFOLD
OG INKLUDERING

DEL 1

Demokrati i kurdisk perspektiv

Demokrati i Midtøsten
Mokhtar Eliassi

Media & demokrati
Raziar Azizi

Menn og demokrati i Kurdisk kultur
Mehnaz Palani

Praktisk demokrati blant kurdere
Shoresh Eliassi

Kurdiske kvinner & demokrati
Kaiwan Mahmudi

demokrati i sør Kurdistan
Vejin Alizadeh

Demokrati
Serwat Eliassi

Kurdernes forbindelse med deomkrati
Brumend Moradi

kvinnerettigheter i Kurdistan
Evin Rashidian

Demokrati i Sør Kurdistan
Farhad Sobhani

DEL 2

Politisk Islam

Bayat Eliassi

Politisk Islam

Definisjon av politisk islam

Røtter til radikal fundamentalisme i islams historie

Faktorene til oppreising av politisk islam

Det Muslimske Brorskapet i Egypt

Det muslimske brorskapets effekt over sunni muslimer
i Iran

Irak som et startsted

Etablering av den islamske republikken Iran i 1979

Maktab Qoran

Al-Qaida

Øst-Kurdistan og Al-Qaida

Al-Qaida i Nord-Kurdistan

Viktig hendelse

Mokhtar Eliassi

I denne artikkelen skal jeg nedenfor prøve å analysere demokrati i Kurdistan. Men før jeg behandler dette er det viktig å gi en kort fremstilling om Midtøsten generelt siden landområdene i Midtøsten i grensestrøkene mellom Iran, Irak, Syria og Tyrkia, er overveiende befolket av kurdere. Som det er kjent er praktisering av demokrati i Midtøsten, på et veldig lavt nivå der de fleste statene i Midtøsten er ikke folkevalgte slik at de sitter i evighet ved makten. I noen stater skjer det rutine valg og det er bestemt på forhånd hvem skal velges. I de fleste landene i Midtøsten er de politiske lederne (presidentene, kongene eller statsministere) faste og er nærmest uerstattelige. I noen tilfeller stiller presidentene til valg uten aktuelle mot kandidater, med over 96 eller 99 prosent av stemmene som resultat. Befolkningen i disse landene blir indirekte tvunget eller bestikket gjennom korrupsjon til å stemme i de kunstige valgene.

Massemediene blir for det meste kontrollert og sensurert av statene i Midtøsten. Siden de politiske lederne ikke blir valgt gjennom en demokrati prosess, og kommer til makten gjennom valgfusk kan de ikke la være å ikke kontrollere landets massemedier av frykt for kritikk. Man kan samtidig påstå at det er minimalt med trykkefrihet og ytringsfrihet. Det er ingen form for tillit og forståelse mellom folket og regjering. Folket tør ikke offentlig komme med kritikk og si sin mening om den politiske makten. Og siden det er streng forbud å organisere seg politisk er det knappheter på opposisjon partier som kan

være eventuelle konkurrenter i valgkampene, slik at de som sitter i makten redd for å bli skiftet ut.

Korrupsjon er et av de største samfunnsproblemene i Midtøsten, og siden staten tjener på dette, prøver de ikke å finne en løsning for å hindre det. Resultatet av dette blir at folket også blir opplært til å lure systemet, bryte landets lover og regler som medfører at folket blir likegyldige overfor landet og dets fremtid. I et slik korrupt samfunn gjelder det å ha forbindelser med eller kjenner noen embetsmenn får kunne få til saker. I alle slike samfunn er det kun snakk om tid før folk gjør opprør fordi de vet at regimet farer med løgner. Korrupsjon hindrer all utvikling og er en trussel mot demokratiske verdier og et hinder for fri og åpen konkurranse.

Kvinner i Midtøsten blir systematisk fratatt viktige menneskerettigheter og nektet grunnlegende hverdagslige rettigheter. De blir undertrykket av den mannlige befolkningen og dette hemmer utviklingen og velstanden i Midtøsten. Arbeidsdeltagelsen blant kvinner er minimal og du ser sjelden kvinner i høye stillinger, og dette spesielt i de arabiske regionene. I enkelte land har undertrykkningen av kvinner strekket seg så langt at det er straffbart for kvinner å kjøre bil i det offentlige. Det å være kvinne i et slikt land vil si at du er sosial dødsdømt fordi du ikke har fullt menneskeverd.

Barn og unge er de som lider mest i land med totalitær politisk system. Barna blir nødt til å jobbe i små alder. Hvilken type jobber de tar er avhengig av deres og familiens livssituasjon. Mange barn blir tvunget til å jobbe på grunn av fattigdom, der familien er avhengig av at de også tjener penger for at familien skal overleve. Barn får ofte jobber som voksne ikke vil ha, og arbeidsgiverne ansetter barn fordi de er billige og ikke tør å protestere hvis de blir behandlet dårlig. Mange av disse barnarbeiderne jobber under dårlige omstendigheter uten noe form for rettigheter. De jobber i farlige arbeid som foreksempel gruvarbeid eller med farlige kjemiske stoffer. Selv om de fleste landene i Midtøstens har undertegnet og godtatt FN-paktene som blant annet beskytter barnas rettigheter, har disse landene dessverre ingen respekt for dette eller de øvrige paktene og konvensjonene.

De får heller ikke noe form for rettsvirkninger eller konsekvenser fra det internasjonale samfunnet når de velger å ikke overholde de internasjonale menneskerettighets konvensjonene som de har undertegnet.

Slik er situasjonen i de fleste landene i Midtøsten. Når vi snakker om kurdere og deres forhold til demokrati er det viktig å se det i et Midtøstens perspektiv. Den kurdiske befolkningen har nesten aldri fått muligheten til å ha fullt politisk selvstyre i de kurdiske delene. De har vært nødt til å følge de politiske systemene som Iran, Irak, Syria og Tyrkia fører uten å ha noe form for innflytelse. Som det allerede er gjort rede for er landene i Midtøsten styres av maktsyke, totalitære og diktatoriske politikere. Og dette har ført til negative påvirkninger blant den kurdiske befolkningen i de ulike landene.

Sør Kurdistan

I motsetning til de andre delene av Kurdistan har sør Kurdistan siden 1991 fått delvis selvstyre og styrt de kurdiske områdene. Fra 1991 til 2009 har det skjedd en del forandringer i de områdene som styres av KRG.

Kurdere i sør har gått gjennom mange tragedier under Baath-regimet i Irak som har hatt en veldig negativt påvirkning over befolkningen. En befolkning som har vært ofre for prøve testing av kjemiske våpen, som har sett de aller fleste av deres landsbyer bli jevnet med jorda, som blitt utsatt for utslettelse der over 200.000 mennesker har forsvunnet sporløst. Mange av dem har etter frigjøring av Irak blitt funnet i masse grav. Man kan stille det spørsmålet; Hvor lang tid trenges det for at de kan gjenbygge deres land og for å få et demokratisk.

Mange sier at etter Israel har kurdere i sør en viss grad av demokrati, et demokrati som er av Midtøsten perspektiv. Parlamentet til den kurdiske regjeringen blir valgt av folket og skiftes ut hvert fjerde år. Det er motkandidater til presidenten og heldigvis finnes det nå en sterk opposisjon av partier som overvåker regjeringen. Det er sjelden i Midtøsten at det finnes kvinne representanter i parlamentet, men det kurdiske parlamentet består nå av 30 % kvinner og det i seg selv er en stor fremgang mot demokrati som tar hensyn til likestilling og det er et steg for å gi kvinnene en plass i samfunnet. Kvinner har nå høye stillinger og posisjoner og det finnes nå kvinnelige ministre, kvinnelige dommere, politikvinner og lærere. Det eksisterer mange frivillige organisasjoner som jobber for å fastsette de demokratiske verdiene i de kurdiske områdene.

Media er et av de områdene som man trygt kan si har fått store fremgang i sør Kurdistan. Det finnes nå forskjellige TV kanaler som ikke eies av staten eller blir kontrollert av staten. Det er ikke sensur over Internett selv om det fortsatt ikke er store fremgang i det området. Det er en vis frihet for å bruke Internett. Det finnes nå lokale og private aviser og nett aviser som fritt kan skrive og publiseres uten noen form for sensur. De avslører til og med korrupsjon og kritiserer fritt regjeringen og statsrådene.

Det finnes forskjellige partier i sør Kurdistan nå og de konkurrer med hverandre for å komme til makten og det er et tegn på det andres syn og meninger aksepteres og det gir folk valg til å velge de partiene som de mener kan representere dem.

Kurdish Areas in the Middle East and the So

Praktisering av demokrati i sør Kurdistan er fersk og det trenges tid slik at det kan bli en del av folkets kultur, men på grunn av beliggenheten til sør Kurdistan kan utenlandske årsaker være et hinder for å få fremgang i prosessen, siden sør Kurdistan ennå ikke er helt fri til å selv bestemme over seg selv. De er alltid varsomme når det gjelder spesifikke områder.

Men å sammenligne demokrati i sør Kurdistan med de fleste landene i Midtøsten kan man se at sør Kurdistan kan være en modell for mange av de landene.

Øst Kurdistan

Året er 1945, Sjah(konge) Reza som er makthaveren i Iran styrer landet med jerngrep. Befolkningen i Iran krever reformer.

På dette tidspunktet, under Raza Sjahs regime, ble kurderne i Iran undertrykt og forfulgt av de iranske makthaverne, noe som har vart til den dag i dag. De fikk ikke lov til å snakke kurdisk verken på skolen eller på andre offentlige steder.

Det var særlig de kurdiske landsbyene var under sterk oppsyn og ble kontrollert av det iranske militæret. All partipolitisk virksomhet til fremme for kurdisk selvstyre og politisk innflytelse var strengt forbudt. Kort sagt var den kurdiske befolkningen fengslet utenfor murene.

Etter 2. verdenskrig ble kurdernes historie forandret. Da Iran ble okkupert av de allierte styrkene i 1941, ble den kurdiske delen liggende igjen som "ingenmannsland". Befolkningen så en mulighet i dette og begynte å organisere seg for å danne en selvstendig kurdisk stat for første gang i historien. Med tiden våkner det en sterkere nasjonalfølelse blant folket og flere og flere begynner å drive med partipolitisk virksomhet. Dette førte til at Parti Demokrati Kurdistan Iran (heretter PDKI) blir stiftet 16. august 1945 (25. Gelawej 1945) med Qazi Muhammed som den første lederen.

Dette partiet som var det første kurdiske partiet i Iran tiltrakk seg uttalelig mange unge mennesker som brant for å innføre demokrati i Iran og et selvstyrt Kurdistan. Med enorm støtte fra Qazi Muhammed og PDKI blei disse unge menneskene organisert i et eget ungdoms forbund som var det første kurdiske ungdomsforbundet i historien. Forbundet stiftes offisielt i 1946 i byen Mahabad og får navnet "Yeketi Lawani Hizbi Demokorati Kurdistan Iran", altså Det Kurdiske Ungdomsforbundet.

2. januar 1946 (2y Rebendan 1946) samlet Qazi Muhammed en stor folkemengde på torget i byen Mahabad og utropte Den Kurdiske Republikken i Iran. For første gang i historien eksisterte det en selvstendig kurdisk stat. Men gleden over å tilhøre en eget stat ble kortvarig. Den Kurdiske Republikken ble knust av den iranske militære styrken. President Qazi Mohammed og hans medarbeidere ble tatt til fange av det iranske regime. 30. mars 1947 (10. Xakelewe 1957) ble han sammen med to av hans nærmeste medarbeidere henrettet på samme sted der de året før hadde erklært et uavhengig og selvstyrt Kurdistan. Etter revolusjonen i Iran i 1979 erklærte Khomaini hellig krig mot kurdere i øst og siden levere kurdere under det preste regimet i Iran. Kurdere i Iran er fratatt deres rettigheter to ganger, en gang på grunn av at de er sunni muslimer og andre gange på grunn av deres nasjonalitet som kurdere.

Kurdere i øst har ennå ikke fått den sjansen til å praktisere demokrati. De kjemper fortsatt for å gjøre Iran til en føderal stat slik at de kan sikre kurdernes rettigheter i Iran

Media og demokrati i Kurdistan

Hva er demokrati i media? Alle vet at mediene i Norge er den fjerde statsmakt og har ubegrenset ytringsfrihet. Det kan du aldri finne i de landene som har okkupert Kurdistan: Syria, Irak, Iran og Tyrkia. Ytringsfrihet er uakseptabelt av de fire landene, altså for kurdere. Kurdiske medier kan ikke bli sett på som media, siden de ikke har ytringsfrihet til å skrive sine egne meninger. Alt blir sensurert. De fire Kurdiske delene blir styrt helt forskjellig.

SØR KURDISTAN (IRAK)

Før i tiden besto media av radio og det ble bruk til å oppdatere folket på fremgangen i kampen mot selvstendighet. Det ble etter hvert mer vanlig å skrive nyhetene for hånd, der studentene skrev og distribuerte det i all hemmelighet. Etter den delvise selvstendigheten som kurderne i Irak oppnådde ble det mer vanlig å bruke tidsskrifter, aviser og tv. Da var media på alle de områdene på plass, men det var ikke helt fritt å skrive hva man ville. Det ble vanskeligere for folket å uttrykke seg kritisk til parti ledere eller andre som hadde ansvar over områdene. Etter hvert førte det til at media ble mye mer kritiske og ytringsfriheten tok sin plass i hverdagen blant mediene. Per i dag kan vi se at mediene i Kurdistan (Irak) har full ytringsfrihet og kan fort kritisere hvem som helst uten å få store konsekvenser. Pga utviklingen i landet og trangen til mer viten har folket åpnet sine øyne. Det har ført til mer bruk av ytringsfriheten i mediene. Folket er ikke lenger fornøyd med bare å overleve, de ønsker mer. Videre i artikkelen vil jeg ekskludere Kurdistan (Irak) fordi de har stort sett styrt seg selv siden 1992/1993. Demokratiet går mot nye høyder og det er ett land som utvikles til det bedre.

ØST KURDISTAN (IRAN)

Kurderne i Iran har ikke hatt noen plass i utformingen av staten Iran. De har ikke hatt mulighet til å påvirke de bestemmelser som angår dem. De har lenge kjempet for frihet og selvstendighet. Media blant kurderne i Iran har blitt brukt av partiene gjennom radio, aviser og nå gjennom tv kanaler for å nå til det kurdiske folk. De har alltid brukt de forskjellige mediene i all hemmelighet. Det har alltid vært forbudt å bruke media for å fremme kurdisk kultur og nasjonalfølelser. I dag har myndighetene i Iran gitt det kurdiske folk 2 timers sendetid på kurdisk på tv som er sensurert og fulgt under myndighetenes kontroll. Vi ser stadig kurdiske journalister og reportere bli fengslet og ofte dømt til hengig pga sitt politiske ståsted og pga at de kjemper for frihet og selvstendighet.

Det er ikke uvanlig å høre om kurdiske journalister som blir fengslet til og med pga at de er bare kurdere. Eksempler på journalister som er blitt hengt/ drept på grunn av det de har skrevet er Fasih Yasemeni. Han ble hengt 16. Januar.

Hali Muhammed Islampour sitter nå i fengsel i Iran. Han er fra Krmashan, redaktør for avisen han eier, som heter Nawai Weqt Krmashan. Anwar Rahmani, fra Sne sitter i fengsel for å ha jobbet med kurdiske organisasjoner, som Iran beskylder han for som ikke viser seg til å være sant. Men blir fengslet og hengt for det. For om man kommer i fengsel, er det ikke noe vei ut igjen. Andre kjente som sitter i fengsel og som har blitt dødsdømt er Zahra Botimar, Hiwa Botimar, Ednan Hassan Poor, Mohammad Sedigh dømt til 11 årsfengsel og som kommer til å bli hengt uansett, Mashallah Shems Alvahezin. Alle de menneskene jeg har nevnt, og veldig mange fler blir fengslet for at de skriver om Kurdistan. De skriver sannheten om det som virkelig har skjer og har skjedd med kurdere. De er forfulgt fordi de sier sannheten til verden. Zahra Botimar f eks hun var kurder som bodde i USA, hadde amerikansk statsborgerskap, hun drog til Iran for å skrive om kurdere, og ble satt i fengsel og drept.

NORD KURDISTAN (TYRKIA)

Det har lenge vært Tyrkias ønske om å komme inn i EU, men det blir lenge venting så lenge Tyrkia undertrykker kurderne som er over 20 millioner. Kurdernes menneskerettigheter i landet er nesten ikke tilstedet og de blir nektet å snakke sitt språk, bruke kurdiske klær eller til å med fremme kurdisk kultur. Ikke for å nevne ytringsfriheten i Tyrkia. For noen år tilbake fengslet tyrkiske myndigheter 2 kurdiske studenter i Tyrkia for at de hadde satt Kurdistan på kartet i ett data program. Journalister lider samme skjebne som de i Iran. De kan ikke fremme kurdisk kultur eller nasjonalfølelse og det å være kurder er i seg selv et stor nok fare for det kurdiske folk. Det bor ca 20.000 tyrkere i Drammen i Norge, de hadde krevd at Norge skulle ha det tyrkiske språket som B-språk på norske skoler i Norge. Det er totalt urettferdig å oppleve noe slikt når det bor over 20 millioner kurdere i Tyrkia, og de har ikke rett til å snakke sitt eget språk engang.

VEST KURDISTAN (SYRIA)

Det er veldig vanskelig å beskrive situasjonen til kurderne i Syria. Det er flere millioner kurdere som bor i Kurdistan (Syria) som ikke har rett til å ha eget identitet engang. De eksisterer ikke for myndighetene i Syria. Situasjonen er verst for kurderne i Syria blant alle de fire kurdiske delene. . Kurderne lever uten identitet, de har ikke lov til å snakke kurdisk, de grunnleggende menneskerettighetene er ikke tilstede for dem. Media er helt isolert, de bruker media i all hemmelighet akkurat som nordmennene gjorde da tyskland okkuperte Norge. Det er helt forferdelig hva kurderne i Syria opplever. Journalister blir forfulgt, fengslet, torturert og til og med hengt for at de bruker ytringsfriheten sin. De har ingen rettigheter i Syria.

Kurdere har dessverre ingen rettigheter i sitt eget land. De blir undertrykt, sett på som ingenting, okkupasjonsmaktene syns ikke kurdere fortjener et bedre liv.

Ayatollah Khomeini beordret hellig krig mot kurdere, det var et religiøst bragd å drepe kurdere. Mediene i de kurdiske delene er helt underslått. De kan ikke skrive det de ønsker, om de skriver sannheten om undertrykkelsen, torturen og urettene mot det kurdiske folk, blir de fengslet eller drept av myndighetene. I Iran er det ingen som tørr å se på tv kanaler som fremmer forståelse og ytringsfrihet.

Den Islamske styringsformen har satt en stopper for det. De har stengt av signalene for disse kanalene. Du kan ikke si eller mene det som fremmer kurdisk kultur eller nasjonalfølelse. Om du skriver sannheten om regimet blir følgene fatale. Myndighetene vil ikke ha noe negativ omtale om seg. Derfor bestemmer de hva som skal skrives i avsier og hva som skal sies på TV.

Det er stor forskjell mellom ytringsfriheten her i Norge og i Kurdistan. Hvordan ville du ha opplevd et slikt styringssystem eller undertrykkelse av ditt eget folk og land? Hva ville du ha gjort? Hvordan tror du livet ditt hadde blitt? Derfor sier jeg at den islamske republikken i Iran burde fjernes, og at alle kurdere i de fire delene av Kurdistan kan bli til ett Kurdistan igjen. Slik at vi får levd som et folk i harmoni. Jeg syns Iran er det landet som undertrykker kurdere mest og håper at andre land i verden avslutter all samarbeid med landet.

Lenge leve kurdere og nei til urettferdighet og undertrykkelse.

ALLE DEMOKRATISKE STYRINGSSYSTEMERS MÅL ER ETT FOLKESTYRT STYRINGSSYSTEM OG FOLKETS DELTAGELSE I MAKT.

DEMOKRATI BETYR FOLKESTYRE.

Menn og demol

Det er naturlig å si at samfunnet er ett helhet av både kvinner og menn. Begge kjønn utgjør til sammen ett helhetlig samfunn. Men hvor mye blir dette respektert og praktisert i kurdisk kultur? Hvordan er likestillingen mellom menn og kvinner i den kurdiske kulturen. Hvordan er det likestilling innen familien?

I de fleste totalitære og religionsstyrte stater er det menn som har førsteordet og er familiens overhode og i samfunnet er det ikke ett unntak. Det kurdiske folket er ikke ett unntak her. Med Kurdistans nærligheten geografisk sett med totalitære land og med påvirkning fra de landene som har tatt over de kurdiske områdene, er den kurdiske kulturen også verd å nevne som ett ikke het likestilt kultur. I nabolandene til Kurdistan ble kvinner ikke bare utestengt fra å ha arverett eller rett til å bestemme over seg selv. Før i tiden ble jenter ved fødselen adskilt fra moren og begravd levende. Det å få ei jente i familien ble sett på som skam og straff for familien. Med Islams oppstandelse i de totalitære og tilbakestående kulturene der dette var vanlig ble det etter hvert uvanlig fordi profeten Mohammed forbød det å drepe kvinner på grunn av kjønn. Islam kom med uttrykket at både kvinner og menn var skapninger av gud. Men det er verd å nevne at dette ble lite utvidet slik at den skulle kunne danne en grunnmur for likestilling mellom kjønnene i disse landene. Menn tok fort overtaket og klarte pent å snu ting på deres vei slik at tolkning av religionen også kunne komme dem mest mulig til nytte.

Det kurdiske folkets undertrykkelse fra land som har tatt over kurdiske områder har en svært viktig faktor for at kurdere ikke har klart å ha ett likestilt samfunn. Kurdernes rettigheter som ett eget folkeslag har vært svært lite. Dette har påvirket deres levemåter. De har vært nødt til å leve etter lover og regler som er blitt satt av andre enn dem selv. Det vil si at hele folket er frarøvet demokrati. De har ikke vært med på å påvirke sitt lands fremtid.

Til tross for folkets undertrykkelse og menns dominans over kvinnene, har kvinner selv også vært lite aktive for deres frigjøring fra det mannsdominerende samfunnet. I den anledning har menn vært flinke til å bruke sin makt i styringssammenhenger til deres fordel. Den grunnleggende retten en person har i en demokratisk stat er stemmeretten. Vi trenger ikke å gå veldig langt tilbake i historien for å finne stemmelokaler som var stengt for kvinner. Kvinner hadde ingen rett til å være med i bestemmelser som faktisk gjaldt dem like mye som menn som samfunnsborgere. Som nevnt tidligere har den kurdiske kulturen med påvirkning fra nabolandenes kultur og områdets religion blitt påtvunget levesett og regler.

Kvinneres økonomiske uavhengighet trengs for deres selvstendighet og for at de skal klare å stå på egne bein.

krati i kurdisk kultur

Av Mehnaz Palani

Kvinner har blitt sett på som skam og deres avhengighet av menn i form av far, bror og ektemenn har igjen ført til at de er blitt sett på som mindre verdige mennesker enn menn.

Menn har med utnyttelse av religionens tolkning og deres makt i kulturdannelsen klart å snu ting til deres nytte og fordel. Grunnen til dette er at kvinner ikke har hatt rett til å studere og styrke deres kunnskaper generelt og om deres rettigheter som mennesker. Menn i disse kulturene har alltid sett på kvinners skolegang og kunnskap som en trussel mot deres makt og frihet. Kvinners kunnskap, kvinner som advokater og dem i andre rettsvesen ville uttale seg i samfunnet og dette ville ført til mindre makt hos menn og dermed ville deres posisjon som overhode i samfunn og familie trues.

En annen viktig grunn til menns dominans over kvinner er kvinnenes avhengighet økonomisk sett av mannen. Kvinner har ikke hatt rett til å studere, det vil si ingen utdanning som igjen vil si ingen arbeid. De har ikke fått muligheten til å være en del av arbeidslivet og være økonomisk selvstendig. Kvinner skulle være hjemme, stelle barn og gjøre reint. Mannen skulle ut og skaffe penger. Med dette ble de satt i hjemmet og mannen i arbeidslivet og økonomisk mektig.

Her er det ikke riktig å si at hele grunnen til den kurdiske kulturens kjønnsforskjeller er på grunn av nabolandenes tilbakestående kulturer og deres påvirkning på den kurdiske kulturen, men vi har selv heller ikke vært flinke til å stå imot de dårlige sidene ved denne ukulturen.

Kvinneres økonomiske uavhengighet trengs for deres selvstendighet og for at de skal klare å stå på egne bein.

Praktisk demokrati blant kurdere

Av Shores Eliassi

Demokrati er en styreform som baserer seg på at folket skal bestemme hva slags politikk som skal føres. Ordet betyr folkestyre. Folket stemmer inn representanter i en riksforsamling samtidig som man har visse grunnleggende rettigheter i form av ytringsfrihet, eiendomsrett, politisk frihet og likesstilling. De grunnleggende rettighetene skal være tilstede for at man skal kunne praktisere demokratiet. Som vi alle vet er demokratiene i dag forskjellige fra land til land. Enkelte land har grenser for hvor mye man kan bruke sin ytringsfrihet, mens andre land har full ytringsfrihet som Norge.

Norge har en liberal demokrati som fungerer utmerket. De fleste bebyggerne i landet vil ha en slik riksforsamling som er stemt inn av folket. Kurdere som har kommet til landet for-guder denne formen for folkestyre og er forbauset over hvor godt det fungerer uten noe form for militær makt. I Iran og Irak som vi er kjent med har en slik form for demokrati vært en myte. Militær makt har alltid styrt folket og dempet folkets stemmer, derfor er det uvanlig å se at Norge fungerer så godt uten noe form for militær makt.

Kurdere vil ha et liberalt demokrati og stemmer for et slikt demokrati som Norge fører. Men er det egentlig det de vil ha? Vil kurdere ha et slik liberalt demokrati? Fordelene med en slik liberalt demokrati er kjent for alle som har sett eller hørt om det, men er de rede for å gjøre det som trengs for å få det til?

Folket må akseptere majoritetens bestemmelser og ikke gjøre opprør når de ikke oppnår majoritetens stemmer.

De må være rede til å akseptere de som har kompetanse og vilje til å gjøre endringer til tross for livssyn og bakgrunn. For å styre ett land i fred og harmoni der folket kan leve side om side til tross for forskjeller i religion, kultur og bakgrunn. I Norge er det lov å tro på hva mann vil for demokratiet er åpent og til ingen hinder, selv om demokratier har sine begrensninger. Alle burde tro på noe. Tro burde være en privat sak, ikke en offentlig sak. For å kunne få til en demokrati som Norge blant kurdere så må vi kvitte oss med mange holdninger som ikke har noe plass i en liberal demokrati. Vi kan ikke få både i pose og sekk.

Vi må akseptere forskjeller i samfunnet og akseptere at det fins forskjellige syn blant folk i samme samfunn. Vi må tillate ungdommene i landet til å ta del i politikken og være med på å forme fremtiden for det er jo ungdommen som er fremtiden. De vet hva som er best og hva som fungerer for dem. I Kurdistan generelt er det veldig lite rom for ungdommer. De blir utestengt på en eller annen form. Ofte er det fordi de som har makta har fått smaken på fordelene ved å ha makta og ønsker ikke å gi det fra seg frivillig. Det er dessverre dagens situasjon og ser ikke lyst ut. Hvis Kurdistan skal fungere og få til en liberalt demokrati må slike endringer finne sted og folk må være flinkere til å gjøre opprør mot urettferdighet for det ser ut som stemmen ikke når frem til de riktige folkene. Likestilling er ikke noe særlig heller. Kvinner får ikke alltid like rettigheter og blir ikke behandlet som like i politikken. Kvinner er også en ressurs for landet som ikke blir brukt riktig. Kvinner har også ideer og kunnskap som er viktige for utformingen av samfunnet og burde ikke bli undertrykt. Kurdere ønsker seg denne formen for demokrati, men er ikke alltid villige til å gå gjennom den prosessen som det kreves for å få det til å fungere. Liberalt demokrati må gradvis innføres i Kurdistan og folket må begynne å praktisere det.

Kurdiske kvinner og demokrati

Av Kaiwan Mahmudi

I begynnelsen av artikkelen vil jeg nevne en del ting om kurdiske kvinner og deres arbeid for demokrati. Vi kurdere har alltid sagt at vi er for frihet og demokrati blant individene, men hvor mye er vi villige for frihet for andre mot oss? Hvor mye har vi gjort for kvinners rettigheter? Disse og mange andre spørsmål skal være med i denne korte artikkelen.

Den nasjonen som styres via et demokratisk system, er det åpenbart en nasjon består av intellektuelle individer som alltid er forbilder for andre nasjoner. For lenge siden hadde kurdiske kvinner frihet og de kunne ha en spesiell plass i det kurdiske samfunn. Vi har eksempler på mange kurdiske kvinner som forbilder. De har kjempet for frihet, blant annet Khatoo Ghadamxer, Habsakhani Naqib og Khanmi Jaf. De var i spissen for å kjempe for kvinners rettigheter.

Hvordan var kvinner for 50 år siden

For femti år siden har kurdiske kvinner alltid vært intellektuelle og stått i spissen blant individene i samfunnet og sett på begge kjønn likt. Særlig i de kurdiske landsbyer har kvinner i likhet med menn alltid vært i arbeid og kjempet for å fjerne diskriminering blant folk.

Etter det har alltid kurdiske kvinner vært synlig i samfunnet, og takket være dem har vi klart å bevare våre kulturer og tradisjoner og en av dem er kurdiske klær som ennå er et av de kurdiske symbolene.

Kurdiske kvinner i dag

I dag ser vi at kurdiske kvinner kjemper på en annen måte for å nå demokrati og kjemper mer enn menn for å oppnå sine rettigheter og få en slutt på vold og tortur mot kvinner. De har åpnet mange organisasjoner og institusjoner for å bekjempe kvinners problemer i samfunnet.

I dag ser vi at det er mange kvinner som underviser på skoler og jobber på sykehus og andre offentlige og private steder. Det er en vei for å gå for å oppnå likestilling.

Hvordan kvinner skal ta mer veien til demokrati?

Det er åpenbart hos alle at de som vil ha demokrati må kjempe for det og det kreves en del ofring hvis man skal gå denne veien. Kvinner må selv kreve sine rettigheter og hvis de selv ikke skal peke på deres rettigheter og kreve dem, hvem ellers skal gjøre for dem?

Demokrati i sør kurdistan

Det er nå seks år siden Saddam Hussein ble drevet ut av Irak av USA. Siden det har kurderne i Sør Kurdistan(Irak) styrt over land, det landet de har rett over, innen rammen av et føderalt Irak. Kurderne imidlertid har hatt selvstyre siden 1991, men har siden 2003 hatt en offisiell status.Landet er under utvikling innen alle områder; sosiale, økonomiske, politiske, etc. Gitt situasjonen i Midtøsten og kurdisk historie har KRG(Kurdistan Regional Government) gjort store fremskritt på svært kort tid.

Likevel har KRG flest ganger blitt kritisert for det demokratiske underskudd som eksisterer i det sørlige Kurdistan. Sist var Amnesty International (AI) som kritiserte Sør Kurdistan.

Demokratisk underskudd er kort sagt ett demokrati som ikke er perfekt. Vi spør oss selv om demokratiet i det sørlige Kurdistan er perfekt? For å svare på spørsmålet vil det kreve en dypere og mer omfattende forklaring enn det jeg kan gi. Men i stedet vil jeg stille spørsmålet; er det realistisk og berettiget å kritisere KRG for demokratisk underskudd? Sør Kurdistan har ikke hatt muligheten til å styre over sin skjebne og lede folket sitt. De er i utviklingsfasen av demokrati. Kritikken har i hovedsak kommet fra vestlige land, men det er komisk når vi samtidig ser demokratiet i vesten. USA okkuperte Irak til tross for at FN ikke godkjente angrepet. Kritikken fra vesten burde ikke vært til stede, i stedet burde de komme med konstruktiv kritikk som kan hjelpe KRG.

Det er enda mindre realistisk å forvente at KRG vil være fullt ut demokratisk. Roma ble ikke bygget på en dag eller gikk Vest til demokrati over natten. Demokrati vil ikke skje i Sør-Kurdistan over natten.

Presidenten i Iran (Islamsk republikk) hevder at vestlige demokratier er ikke mer enn et arrogant system. Befolkningen i Iran, spesielt i østligKurdistan (Iran) blir daglig trakassert, misbrukt, drept, utsatt for omfattende vold og rasisme og undertrykt.Det er særlig de kurdiske landsbyene som er under sterk oppsyn og blir kontrollert av det iranske regimet. All partipolitisk virksomhet som vil fremme for kurdisk selvstyre og politisk innflytelse er strengt forbudt. Kort sagt var den kurdiske befolkningen fengslet utenfor murene.

Jeg ser frem til den dagen da verden virkelig forstår hva som faktisk danner grunnlaget for den islamske republikken Iran - rasisme, antisemitism og at de bruker islam, enskjønt forvrent, som et slør som dekker regimets virkelige ansikt.

Den lavmælte Barzani, sønn av den legendariske Mullah Mustafa og far til åtte, er ikke pushy. Han observerer de tabu som snakkes om uavhengighet, men på det presserende behovet for økonomiske og diplomatiske hjelp. Selv etter alle toppnivå møter i Washington sier han: "Jeg har ingen svar for mitt folk. Han er en som kjemper for demokrati. Vi kurdere fortjener svar. Vi kan ikke lenger ignoreres: Ray Bonner's on-the-scene-rapportering i The New Yorker og Graham

Fuller i en analyse i gjeldende Utenriksdepartementet, understrek verdien av demokratiske bevegelser i Midtøsten. Kun US Army War College, Maj. Gen William Stofft sjef, nekter å løse sine beryktede monografi som kastet tvil om rapporter om giften-gassing av kurdere. Det er sant at mediene overdriver, men de lyver ikke.

Den kurdiske visning i Bosnia? “Vesten bør handle avgjørende for å stoppe krigsforbrytere, sier Barzani, der mennesker ble frelst ved Vesten fra en krig med kriminelle. Hvorfor får ikke araberne hjelp? Menneskene som blir drept er muslimer, men de er også mennesker. “Hvis vi hadde makt, ville vi brukt det mot serberne.

En analyse om hvorfor den Kurdiske demokratiske delen sviktet, er en liten del av rekkevidden av denne artikkelen. Imidlertid kan vi fremheve noen generelle svakheter, særlig i delvis lederskap.

Kritikk er bra, hvis berettiget, men det burde hjelpe KRG og forebygge demokratisk underskudd. Det bør også la demokratiet gå sitt gang for å spire fra bakken og ikke bare på overflaten.

Av **Vejin Alizadeh**

Demokrati er både en betegnelse for verdier som frihet og likhet og en betegnelse for en politisk styreform. Frihet er som demokratisk verdi uttrykk for prinsippet om kollektivt selvstyre i det de individer som danner ett politisk fellesskap som selv bestemmer innholdet av de beslutninger som de skal rette seg etter. Likhet er som demokratisk verdi uttrykk for prinsippet om borgernes likeverd på denne måten at de skal ha den samme innflytelse på de bindende beslutninger.

Et system som ivaretar rettigheter for både majoritet og minoritet og bebyggerne lever side om side i harmoni. Bebyggere med kulturelle forskjeller og livssyn. Med instanser som ivaretar rettigheter til enkelt individer og deres meninger.

Et system som gir folket makt, forsvarer lands lov og regler og etablering av instanser for å ivareta freden er uten tvil demokratisk.

Demokrati er ikke blitt til uten videre og det er ikke av en naturlig skikkelse som kan overføres direkte til et annet samfunn. Demokrati er en lang prosess som tar tid. Demokrati i dag er den beste formen for å styre ett land. Veldig mange land i verden står samlet for å kjempe for en verden der folket kan leve i fred og harmoni. Demokrati har fra tid til annen blitt endret og det blir stadig forbedret. Det viser at demokrati ikke er lett å få til og at ikke all form for demokrati er perfekt og at det er en del av det samme demokratiet som forventes at det endres til det bedre.

En av de beste egenskapene ved demokrati er at hvert land eller samfunn kan tilpasse demokratiet til de kulturelle forholdene i landet. Kulturelle forskjeller har noe å si for demokrati i de forskjellige land. Fordi det er kulturelle forskjeller og tradisjoner i de forskjellige land. Demokrati tar tid å bli vant til i ett samfunn og folket må få tid til å tilpasse seg. De samfunnene som er utviklet er i stand til å innføre demokrati raskere for folket og de samfunnene som er under utvikling kan ikke like raskt innføre demokrati som de land som er utviklet.

Demokrati

Av **Serwat Eliassi**

Kurdernes forbindelse med demokrati

Demokrati består av flere grener og har en bred felt. En av de grenene som kan være en definisjon også for demokrati er at demokrati betyr makt eller folkestyre. Demokrati har forbindelse med å bestemme i felleskap. Demokrati i sin betydning har det målet at i de viktigste avgjørelsene i samfunnet må alle individer delta og alle medlemmene har like rettigheter for deltakelse i avgjørelsene. Med andre ord demokrati trenger to prinsipper, den ene er å ha overvåkning over avgjørelse av folket og den andre er å ha rettferdig rettighet i bruk av denne overvåkning.

Men hvis vi definerer den i kurdisk perspektiv, ser vi en annen definisjon av demokrati. Den har flere historiske grunner. En av dem er at kurdere har aldri hatt selvstendighet og fikk aldri den sjansen til å tenke selv. Kurdere har hele tiden blitt undertrykt av de nasjonene. Kurdere har ikke hatt sjansen til å delta i de avgjørelsene som angår dem.

De hadde makt og har styrt over kurdere i gamle dager og hittil har de hatt konflikt med demokrati og betydning av dette ordet. Når konflikt med demokrati som et passende system og godkjent av de fleste landene i verden, begynner fra topp ledere, er det ikke tvil i at den har en negativ virkning over folk, og hvis det landet består av en nasjon eller flere nasjoner vil landet være i en tilstand av uro. Kurdere har levd innenfor et land som har bestått av flere nasjoner. Hvis vi tar Iran som eksempel, er det kurdere, azari, persere, balouchere, arabere m.m., men det er kun persere som har makt og de har laget lover og regler for Iran. Dette har blitt gjort uten deltakelse av de andre nasjonene som lever i Iran. De har til og med prøvd å endre deres identitet, kultur, tradisjon og normer.

De har aldri latt kurdere være med i noen av de systemene som statsmaktens nasjon regjerte og det er derfor kurdere er ute etter et system som lar deres stemme ha en betydning i avgjørelsene og ha sine representanter for å påvirke de avgjørelsene som vedtas. Et slik system har ennå ikke blitt prøvd i de landene som har okkupert Kurdistan. Alle systemer har blitt prøvd utenom et demokratisk system.

Demokrati er blitt støtt bort i vårt land,. Men i mange land styres landet via demokratiske avgjørelser. De har kommet langt i utvikling og deres innbyggere lever i fred. De kan ytre seg uten å være redd og er opptatt av hvordan de skal gjøre deres levemåte bedre. Hvis vi tar utgangspunktet i erfaringer til de landene om demokrati, har kurdere i lang tid prøvd å gjøre seg kjent med demokrati og har ikke stoppet på det punktet. De har hele tiden kjempet for det fordi kun i et demokratisk system kan kurdere få deres rettigheter og ha nytte av rettferdighet og frihet. Det er tegn på at kurdere er kjent med demokrati teoretisk, men fordi de aldri har fått sjansen til å praktisere den, har de ennå ikke passert tankegang rammen. Hvis en dag de får sjansen til å praktisere den, kan mange hindringer komme i veien for dem fordi demokrati har ennå ikke blitt blandet med deres kultur. Kort sagt er kurdere ennå i begynnelsen av å bli kjent med demokrati og for å nå dette systemet må kurdere være frie og få sjansen til å prøve dette systemet slik at de kan praktisere den. Kurdere må som alle andre nasjoner få muligheten til å bestemme over sitt egen skjebne.

Av Brumend Moradi

Kvinnerettigheter i Kurdistan

Av Evin Rashidian

I denne artikkelen vil dere få lese om kvinnerettighetene i Kurdistan, der jeg har tatt den iranske delen/vest-Kurdistan (Rojhelat) som utgangspunkt.

Iran fikk en revolusjon i 1979 da Ayatolla Khomeini kom til makten. Fra et paradisi om til en muslimsk stat der kvinner blir psykisk og fysisk undertrykt. I Iran er det stemmerett for både kvinner og menn, men definisjonen for demokrati er ikke bare folkestyre, men også likestilling. Hvordan samfunnet støtter borgerne økonomisk via statlige støtteordninger. Akseptere de forskjellige borgernes rett til forskjellige religioner. Respekten for kvinner er helt borte blant mennene, for dem er kvinner kun halvparten så verdifull som dem. Kvinners ord er halvparten så troverdig. Vi bruker Shirin Ebadi som eks; før revolusjonen var hun en høyt respektert dommer. Det ble ikke ivaretatt etter revolusjonen. Fordi hun var kvinne ble hun degradert til advokat.

Om en kvinne er vitne til en kriminell handling, må det ha vært minst 2-3 andre personer som har sett det samme og vedkommende må ha samme versjonen før det blir troverdig.

Dersom en gravid kvinne og en mann havner i en bilulykke vil kvinnen få dobbelt så mye erstatning dersom barnet i magen er en gutt.

Om ektemannen er utro, må hun ha en haug med beviser og vitner før hun får en skilsmisse, men om en mann beskylder kona for utroskap trenger han ikke noe særlig bevis han kan skille seg med engang. Kvinnen kan også bli straffet ved steining. Blir en kvinne voldtatt, blir både voldtektsmannen og kvinnen enten hengt eller steinet til døden. Hvorfor? Regimet mener at kvinnen har hatt en atferd som er seksuelt tiltrekkende. En mann kan ha opptil 4 koner uten at kvinnen har noe å si. Kvinnene i den vestlige Kurdistan og i Iran lider gjennom en psykisk tortur. Mange av de har ikke mot nok til å stå utenfor huset sitt i tilfelle de blir ”merket” som prostituert.

Det iranske regimet leder landet etter koranen, men i koranen står det ingenting om at kvinner skal bli undertrykt. Den islamske troen er for likestilling og at alle skal bli varetatt, men det er ikke det systemet i Iran gjør med kvinner. Regimet i Iran har rett og slett ingen tro for kvinners rettigheter og at kvinner er like verdifulle som menn.

I visse tilfeller kan en kurdisk kvinne bli mer undertrykt enn iranske. Spesielt på skolen, der de kan bli behandlet urettferdig. Kurdiske kvinner og menn for heller ikke studert på sitt eget morsmål og den kurdiske nasjonen blir sett på som en stamme og ikke en nasjon.

Det er stor forskjell på hvordan de kurdiske kvinnene i Rojhalat, Bashur og Bakur lever – fra burka til singlet og shorts.

Mange kurdiske kvinner har og er fortsatt fengselet på grunn av deres aktive arbeid for kvinners og kurdiske rettigheter. Noen av disse kvinnene er verdenskjent som bl.a: Leyla Zana. (Bakur), Pervin Ardalan. (Rojhelat), Roonak Sefazade. (Rojhelat) og Mahabad Qaradakhi. (Bashur)

Kurdiske kvinner bør fortsette sitt aktive arbeid for sine rettigheter som kvinner i samfunnet og for deres som kurdiske kvinner. De burde fortsette å opprette organisasjoner, være mer aktive i diskusjoner og demonstrasjoner. Alle vesener, alle sjeler, alle mennesker og alt som lever på denne jorden har rett til å bli ivaretatt og akseptert. Ingen har rett til å undertrykke andre for at de selv skal få følt seg bedre.

Demokrati i sør Kurdistan

Av Farhad Sobhani

ER DEMOKRATI I KURDISTAN BARE ET ORD?

Demokrati er et gresk ord og betyr folkestyre. Demokrati er et menneskes erfaring og viten bestemmer det og jobber med å forsvare verdig og rettigheter til mennesker. I denne artikkelen fokuserer jeg på demokrati i sør Kurdistan. Hvor mye har det blitt gjort for demokratisering og om det har blitt laget lover og regler eller blitt en del av regjeringens metode for deres arbeid eller blitt som en del av folkets kultur.

Har det ikke blitt gjort noe for det i det samfunnet eller trenges det mer tid for å gjøre det? Har folket ennå ikke kommet til makt? Har de ikke fått sjansen til å gjøre noe som kan bli grunnleggende for regjeringens arbeid og for de partiene som representerer folket?

Etter min mening har Nord Kurdistan etter så mye diskusjon rundt demokrati ikke kommet i nærhet av demokrati og har ikke hatt et riktig fokus på det. På den andre siden har vi kurdere ikke klart å ha kritiske meninger rundt demokrati. Demokrati har direkte forbindelse med sivil samfunn og menneskes rettigheter, men dessverre har vi ikke klart å være selvstendig om demokrati. Vi har heller ikke klart å benytte det i krig som et verktøy for å nå et eget og folkelig system. Et av problemene i demokrati er at majoriteten bestemmer over minoriteten i politikk, dette problemet stiller spørsmålsteget rundt makten til majoriteten i et demokrati fordi for den første betingelsen for å oppnå rettferdighet består bare ikke av å ha majoriteten. Denne betingelsen inneholder flere viktige grener, som ikke alltid støtter flertallet av stemmene som støtter de som er i makten. På den andre siden har vi minoriteten (religion, kultur) som en bevegelse i verden som er synlig og deres kulturelle, religiøse og etniske rettigheter blir bevart. Derfor å ikke akseptere rettigheter til minoriteten vil være årsak til å ha en ny definisjon for demokrati, der det skal respekteres rettigheter til minoriteten.

Etter min og mange andres mening har demokrati egen kultur og i de stedene som skal utvikles må vi først ha utvikling i kultur, norm og tradisjoner og det systemet som før ble gjennomført av kun et parti i form av diktatorisk og klan system må forsvinne. Hvis slike systemer jobbes med kan man utelukke demokratisk form. Men vi må ikke glemme for at et slikt demokratisk system skal godtas i et land eller område, må vi først jobbe med det trinn for trinn og periode for periode og det kan ta mellom 40 til 50 år slik at folkets kultur og deres leve metode kan fordøye det. Jeg personlig er med på det at man ikke kan tvinge et demokratisk system over folk fordi demokrati har egen kultur og den må være på plass først. Det er som en sykdom som trenger en operasjon, men isteden skal man bruke sprøyte for å helbrede den. Mitt spørsmål her er: Er det demokratiske systemet som etter Baath regimet og nå de kurdiske ledere i sør Kurdistan har prøvd og prøver for å få det til, bare formaliteter i valg dagene? Er demokrati i Kurdistan bare et ord? Vi vil i sin helhet se demokrati i et samfunn eller en nasjon eller bli en del av folkets kultur. Det er ikke lett særlig i det kurdiske samfunnet.

Hovedårsaken er at til i dag har vi ikke hatt egen regjering (ja en liten del av Kurdistan er nå fri), men internasjonalt har vi ikke en selvstendig regjering. I tillegg er alle våre naboer diktatorer og mot menneskerettigheter. Etter min mening har den mye påvirkning for demokratisering i et samfunn. Det er sant vi har en del partier i sør Kurdistan, men som å ha makt og innflytelse er det bare to partier som har all makt og regjerer på den måten de ønsker og har tatt kontroll over alle områdene og delt dem i to administrative deler som hver regjeres av dem, de fleste postene og stedene er delt 50/50.

For at demokrati i Kurdistan skal ha en plass må en del ting være på plass og disse består av: allmenn rettighet og rettferdighet, frihet i stemme i valgperiodene på en riktig og passende måte, ytringsfrihet som også gjelder religiøs frihet, ytringsfrihet i media, frihet til å velge politiske organisasjoner, frivillige organisasjoner, frihet til å danne partier og kunne delta i valgene, respekt for minoriteter, selvstendighet for jurister, likestilling for kvinner m.m. . Hvis noen eller en del av disse ikke er på plass, kan man ikke snakke fullt om demokrati.

Politisk islam

av

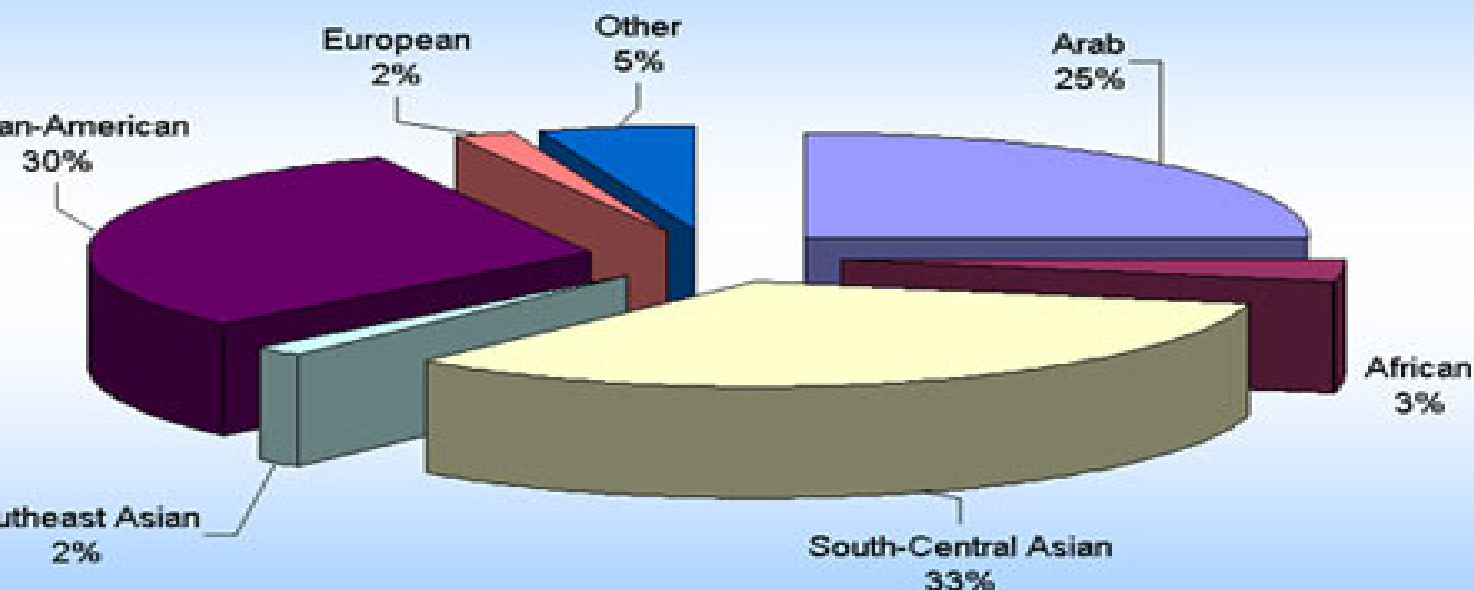

Afric

So

Bayat Eliassi

Ethnicity of Muslims

FalseMessiahs.com

Politisk islam

Politisk Islam er et nytt politisk begrep som har snikket seg inn i den internasjonale kultur politikken. Den er en lesing for politikk i Islam.

Politisk Islam inneholder de riktige elementene i prosesser som prøves for å få til endringer i politiske avgjørelser. Politisk Islam tar utgangspunktet i islamsk perspektiv og prøver å få til politiske endringer i verden.

Islamistene tror at årsaken til bruken av dette begrepet nemlig Islam ved siden av politikk, er misforstått pga mangel på kunnskap om Islams røtter. Fordi Islam er den eneste religionen som helt i begynnelsen hadde en politisk budskap, og klarte å etablere elementære systemer for de kulturelle, offentlige og politiske institusjoner både innenriks og utenriks.

Men i andres syn er etablering av en islamsk stat som høyeste organ i ett land ikke et system som kan fungere rettferdig og samtidig ta hensyn til demokrati.

Et slikt system vil føre til brudd på menneskerettigheter, likestilling og mange andre internasjonale konvensjoner og ikke minst vil minoritetene i landet alltid være undertrykt. Resultatet vil være undertrykkelse, forfølgelse og uro.

Vestens forståelse og teori om politisk islam er at den er en tankegang med politiske formål som deres kilde. Det går tilbake til islams sharia, som ble brukt av en gruppe som vestens medier kaller for fundamentalistisk islam.

Fundamentalistisk islam er nemlig de som tror, ikke bare islam som er en religion, men som består av et økonomisk, juridisk, kulturell og politisk system som er i stand til å styre statens institusjoner.

Definisjon av politisk islam

Begrepet fundamentalistisk islam er en gammel begrep som ble brukt på det som i dag kalles politisk islam. I september 1994 ble det holdt en kongress i USA under navnet "fundamentalistisk islam trussel mot sør Afrika". Kongressen var om Sudan, fordi Iran ville spre islams revolusjon i sør Afrika via Sudan. Etter hvert på 1990-tallet på grunn av urolighetene i Algeria ble dette begrepet endret til "voldelig islamistene" og etter 11. september ble ordet politisk islam et faktum.

Røtter til radikal fundamentalisme i islams historie

I Islams historie har det vært to ulike retninger. De ene som trodde på Qoranen som urørelig og deres syn på Qoranen var ord til ord. De som ville tolke Qoranen annerledes, ble stemplet som anti islam. Den andre gruppen mente Qoranen var skapt, de ble kalt for rasjonalister og de trodde mer på logikk og viten. Den største representanten for første gruppens mening som vi kan kalle første kapittel i sunni-muslimenes radikale islamister i islams historie til i dag var Abu Hanbali (855 f.k). Han mente islam var en unik religion og hadde ortodoks tankegang. Den mest kjente Qoran-skolen og sunni-muslimenes feqya ble etablert av Hanbali.

Mange år etter fullførte Abn Timiya(328 f.k) Hanbalis vei og erklærte hellig krig mot Maghol kongen og de stå mot rasjonalistene og so-fistene.

I atten århundre dannet Saudia Arabia-islamisten Mohammad AbdullWahab (1792) Wahabi-gruppen og erklærte på nytt Salafiyati. Etter han kom Rashid Raza (1935) som var først ute med reform ismalistene som Mohammad Abda og Said Jamal Abadi, men etterpå fulgte han Wahabis vei. Hans menn var Hasan Albanna(1949) og Said Qotab(1966) som sammen dannet "Ekhwan Al muslemin", direkte oversatt muslimske brødre, i Egypt og i den arabiske verden. I denne forbindelse kan vi også nevne ikke-arabiske fundamentalistiske islamister; som "Duobandi". En organisasjon i India som ble dannet av Said Ahmed Khan(1898) og i Pakistan av Abu Aalay Mawdudi(1979). Blant shiitene ble "Fidayani Islam" og "Khomaini" dannet som ville danne en islamsk stat via vold.

I dag er det mange som ser at den eneste løsningen for å oppnå makten er via krig, blant disse er Osama Bin Laden og Ayman Alzawaheri eksemplariske.

Den andre retningen er mer åpne i det åttende og niende århundre. Det ser man gjennom diskusjoner og forklaringer, de tenker logisk og har tro på ytringsfrihet til mennesker. De arabiske og ikke-arabiske religiøse vitenskapene har begynt å studere de kildene om Islam og ikke-islamsk lærdom. De har satt radikalisme som en begynnelse for ny tenkning. Vi kan nevne Alkandi (873) som var en filosof fra Kufe(Irak). Han spredde gresk filosofi i den islamske verden. Zakarya Razi (925), Abu Nasr Farabi (950) og Ibn Sina (1037) har spredd filosofien til Aristoteles og Platon i den islamske verden.

Ghazali (1111) begynte å blande gresk og islamsk filosofi og Andalus filosofer som Ibn Rushd (1198) og Ibn Arabi (1240) har utvidet gresk tankegang og radikalisme med islamsk filosofi og har bygget en bru for at filosofien når europeiske områder.

Men Maghols okkupasjon for de stedene har hatt negative påvirkninger over den islamske verdens tankegang. Etter hvert ble gammeldags og tilbakestående tenkning et faktum i disse områdene.

Selv om det som skjer i dag av ødeleggelser, krig og massakre i moderne tid, er årsakene det pga okkupasjon. Men vi forkaster de egentlige årsakene nemlig religionen som forårsaker krigene.

Hadde ikke det vært for okkupasjoner ville religion vært en faktor som hadde dratt menneskene til vold og fundamentalistisk tankegang som den første gruppen ville ha ønsket.

Foto: EuropaNetwork.org

Religion og de tolkede bøkene i religionen påvirker menneskets tankegang og oppdrar dem slik at de tar avstand fra livets kjærlighet og om å forlate det livet som de lever i.

Slik utvikles menneskets død. Det går tilbake til folkets forskjellige forståelse for religion, basert på forskjeller i miljø, kultur, forskjell i sosial og politisk utvikling og den økonomiske delen i samfunnet.

Denne artikkelen er om den første gruppen/retningen, som er mye omtalt i verdens medier. Årsaken til at jeg har nevnt den andre gruppens mening er at vi hører bestandig at de fleste grupper eller land hevder at de vil ha globalisering og at folk må kunne leve sammen på tvers av rase og religion,

vi hører til og med navnet liberal Islam. Men la oss se på de faktorene til utvikling av volden og fundamentalister eller selv politisk islam.

Faktorene til oppreising av politisk islam

De fleste vestlige politikere mener at årsaken til utviklingen av politisk islam går tilbake til:

1. Fattigdommen eller den lave økonomiske veksten til de fleste islamske landene i det forrige århundre. På 1940-tallet ble noen sosialistiske bevegelser dannet i de islamske landene under påvirkning av kommunistiske ideer. De prøvde å løse individets kulturelle og økonomiske problemer i deres samfunn, men de mislykket og problemene ble ikke løst. Islamistene mente disse økonomiske og kulturelle tilbakegangen var fordi regjeringen ikke fulgt islamske sharia lover og at de var påvirket av vestlig tankegang.

2. Oppløsningen av det osmanske riket eller det osmanske imperiet etter første verdens krig og etablering av republikken Tyrkia i europeiske form av Kamal Atatürk. Avskaffelse av kalifatet den 3. mars 1924 og fjerning av alle sharia lover fra statens administrasjoner og sletting av en del av religiøse symboler.

3. Opprettelse av staten Israel, okkupasjon av vestbredden, Gaza-stripen og flukten av Palestinere og overgrep mot Palestinere av staten Israel.

4. Svikt/tap av arabiske nasjonalister som regnet med støtte fra utlandske makter i forbedringen og integreringen med verdens nye forandringer og forsøk av sekularisering av arabiske samfunn fra noen av landene som Egypt, Irak, Syria og fjerning av religion fra politikken.

5. Samling av disse hendelsene samt Sjahens fall og opprettelse av første islamsk stat i Iran

6. På internasjonal nivå, støtt mellom stormaktene og oppløsning av sovjet union.

7. Angrep mot Afghanistan og Irak av USA og de allierte landene etter 11. september 2001 hendelsen

Disse faktorene og årsakene har på forskjellige måter hoved grunnen for spredning av disse religiøse radikalistene. På andre side kan vi nevne Doabandi, den islamske bevegelsen i India, og Abu Alaala Almodudi bevegelsen i Pakistan. Den første var en motstand mot okkupasjonen til England i India. Effekten av denne bevegelsen var ikke bare om deres befolkning, men denne bevegelsen hadde effekt over de andre muslimske land, og en del islamsk partier og organisasjoner har blitt opprettet på grunnlag av deres ide og tro. De er fortsatt aktive.

I det 20. århundre startet noen revolusjoner og bevegelser i vesten og den spredte seg i mange land. Demokrati, frihet til individ og folk, likestilling og fremgangs ide var elementer i den nye revolusjonen. Bevegelsen startet i vesten. Denne bevegelsen har styrket viten til folk i Midtøsten og de forsøkte å delta i denne bevegelsen.

Egypt var en av verdens eldste og mest mangeartede, som var et av de landene som sto på spissen for å delta i den nye bevegelsen som startet i vesten og dermed begynte med å lage kulturelle organisasjoner, fokuserte på kvinnefrigjøring og akademisk studier etc. Bevegelsen var noe de religiøse lederne ikke likte. De begynte å motkjempe disse fremvekstene i samfunnet og ville at det islamske sharia lov skulle opprettholdes.

Utviklingen i ny retning dag etter dag i det egyptiske samfunn har vekket hat og sinne blant religiøse ledere dermed har de kommet til den oppfatning og tro at den eneste måte å bekjempe dette på var å danne en islamsk organisasjon som kunne stå mot denne bevegelsen og utviklingen.

Hassan al-Banna og 6 av hans venner erklærte etter et møte i Ismaleya i 1928 dannelsen av det muslimske brorskapet.

Det muslimske brorskapet startet i begynnelsen med å reklamere for sitt program og ta vervet medlemmer. I løpet av elleve år klarte de å skaffe seg 2 millioner medlemmer i Bor Said og andre steder i området. Etter det ble organisasjonen sterk og folkelig og de hadde medlemmer i de fleste byene og landsbyene i Egypt. De begynte å stå imot reformistene offentlig.

Bevegelsen finnes i dag i 72 stater og har medlemmer i både arabiske, andre islamske og ikke-islamske land over hele verden.

Det muslimske brorskapets effekt over sunni muslimer i Iran

Etter spredning av deres politikk og program i den islamske verden, ble sunni muslimene i Iran kjent med denne bevegelsen gjennom forskjellige kanaler og de begynte å støtte dem. Kjennskapet går tilbake til Sjahs periode i Iran. Sunni muslimene i Iran fikk kjennskap til det muslimske brorskapet gjennom disse kanalene:

1. Gjennom pilegrimsreiser
2. Gjennom Irak (særlig nord Kurdistan)

Det er verdt å nevne at islams fundamentalistiske bevegelser ble spredt i Nord-Kurdistan først før de ble spredt i de andre tre delene av Kurdistan. Derfra ble budskapet spredt i Øst-Kurdistan (Iran). Politisk islam ekspertene peker på hvordan islamsk ide, det muslimske brorskapets ideologi og Al-Qaida klarte å spre seg fra Nord-Kurdistan til Øst-Kurdistan. Denne ideologien hadde aktiviteter i form av organisasjoner og bevegelser. For å for mer informasjon om det muslimske brorskapets effekt over sunni muslimene i Sør-Kurdistan, starter vi diskusjonen rundt denne ideologien i Nord-Kurdistan.

Irak som et startsted

Irak som er nabolandet til Iran og som et muslimsk land, der de fleste av innbyggere var sunni muslimer var ett godt sted for å spre budskapet til det Muslimske Brorskapet. Etter en lang periode med spredning av budskap og reklamering klarte de å danne den første komiteén i Irak. Resultatet av hemmelig og offentlig arbeid, ble hundrevis av medlem og tilhengere i denne komiteen. Mange studenter og religiøse lærere kontaktet dem i Nord-Kurdistan. Sharia fakultetet i Baghdad universitetet var plass til å spre islamsk fundamentalistisk ideologi og politikk til det Muslimske Brorskapet. De kurdiske studentene som studerte der, ble påvirket av den islamske ideologien og når de kom tilbake til Kurdistan, ble de budbringer for salafisme islam og fundamentalistene. I 1952 var den gjentatte og sterk kommunikasjonen mellom kurdere og arabere årsaken til dannelsen av en base i Halabje i Nord-Kurdistan

Utvidelsen og effekten av islam fundamentalisme i dette området og utvidelse i medlemstallet og tilhengere i de fleste kurdiske områdene, fikk det Muslimske Brorskapets oppmerksomhet i Irak. Det fikk mer legalitet til deres komité i Nord-Kurdistan. I 1969 ble Irakisk islamsk parti dannet og startet sin virksomhet som representant for det Muslimske Brorskapet. Dette partiet fortsatte etter titall med aktiviteter å spre budskapet til det Muslimske Brorskapet, men i 1970 etter at det ble vedtatt endringer i den irakiske styreform, ble aktivitetene til dette partiet forbudt i en viss grad og deres medlemmer og tilhengere ble fengslet og torturert.

Til slutt flyktet resten av det Irakiske islamske partiet utenfor Irak til nabo landene. De fleste av det Muslimske Brorskapets forlot Nord-Kurdistan til Sør-Kurdistan og etter det sluttet de seg til irakiske opposisjoner.

I disse årene og på grunn av kommunikasjon mellom sunni muslimene i nord og øst Kurdistan, ble islamsk ideologi i de kurdiske sunni områdene mer utvidet og fikk nye medlemmer og tilhengere. Samtidig dro religiøse studenter til Irak og studerte i de religiøse skolene. De fikk mer kjennskap til budskapet til det Muslimske Brorskapet og etter deres vending hadde de blitt budbringere for organisasjonen og de inviterte folk til å bli deres tilhengere. Dette var en start for det Muslimsk Brorskapets ideologi i Øst-Kurdistan. Selv om deres virksomhet var svak, fortsatte de til sjahens fall og etablering av den islamske republikken Iran, der ny fundamentalist ideologi starter i området.

Etablering av den islamske republikken Iran i 1979

Iran består av flere nasjoner (kurdere, lurere, persere, aserbajdsjanere, baluchere, turkmenere og arabere) og har stor befolkning, de fleste er muslimer. 90 % av befolkningen tilhører den sjia-muslimske grenen av islam og rundt 8 % tilhører den sunni-muslimske grenen.

Etter revolusjonen i Iran var det uenighet mellom partiene, organisasjonene, politiske og kulturelle bevegelsene som opprinnelig deltok i revolusjonen. På grunn av historiske uenigheter kunne de ikke forenes. De religiøse lederne så dette og klarte å ta kontroll over revolusjonen og etablerte til slutt den islamske republikken Iran.

Det nye regimet som var etablert av en sjia-muslimsk fundamentalistisk ideologi, som var veldig ekstrem, godtok ikke den sunni-muslimske grenen av Islam og heller ikke andre religioner. Det førte til undertrykkelse, misbruk av grunnleggende menneske rettigheter av minoritetene i Iran. Dermed begynte de å slå hardt ned på alle de organisasjonene og partiene som var reformister. Blant de nasjonene av alle i Iran som krevde like rettigheter var kurdere og baluchere. For å slå ned på de protestene begynte regimet å bruke forskjellige metoder for å forhindre dette. En av de metodene var å splitte folket og samtidig forsterke religiøse følelser mot andre minoriteter.

Det sjia-muslimske regimet lovte de sunni-muslimske gruppene i Kurdistan og Baluchestan at de kunne være med og delta i makten og i regjeringen for å kunne administrere i deres områder. På den måten klarte de å samle dem som en milits mot motstandsbevegelser, partier og organisasjoner.

Denne unionen og tillitten hadde flere aspekter:

1. De kurdiske og baluchiske sunni-muslimske fundamentalistene ville at Islam skulle regjere, dersom det skulle bli en regjering.

2. Den fundamentalistiske bevegelsen hadde ikke tro på nasjonalitet, de var bare opptatt av å samle deres folk.

3. Denne bevegelsen så på seg selv som ekstremister og de regnet alle de andre som krevde grunnleggende menneskerettigheter og kulturelle rettigheter som ikke-troende og som vestens allierte.

Til slutt begynte disse islamske gruppene i Kurdistan og Baluchestan å kjempe mot de andre partiene i deres område, i håp om å få makt. En av de gruppene som samarbeidet tett med det islamske regimet mot de andre kurdiske partiene var "Maktab Qoran" med Ahmad Moftizadeh som leder.

Ahmad Moftizadeh foto:wikipedia

Maktab Qoran

Maktab Qoran var den første sunni-muslimske fundamentalist gruppe i Øst-Kurdistan (Iran). Denne bevegelsen var etablert før revolusjonen i Iran mot Sjahens regime. Grunnleggeren for denne bevegelsen var Ahmad Moftizadeh. Etter mange år med gjentatte reklameringer og kommunikasjon klarte de å samle flere medlemmer i de forskjellige kurdiske byer i Iran for å støtte deres politikk og budskap (sunnimuslimsk fundamentalist bevegelse). De hadde flest aktiviteter i den kurdiske byen "Sne" og deres øverste ledere var i denne byen.

Når det nærmet seg Shahens fall organiserte medlemmer og tilhengere av Moftizadeh seg mer og mer for hver endring etter revolusjonen. Disse forsøkene resulterte i stor innflytelse blant befolkningen i Kurdistan og de klarte å synliggjøre deres bevegelse særlig i de områdene: Pawe, Jwanro, Kamyaran, Sne, Mariwan, Saqez, Bokan. I 1979 da Sjahens regime var i ferd med å falle, erklærte Ahmad Moftizadeh etablering av "Maktab Qoran". Etter denne erklæring ble den første islamske fundamentalistiske bevegelsen i Øst-Kurdistan dannet. En av de synlige aktivitetene til bevegelsen var å lage en "Qoran skole" i byen Mariwan, som ble en senter for propaganda og opplæring til denne bevegelsens fremtidige medlemmer.

Etterpå ble denne senter (islamsk atferd og Qoran opplærings senter) etablert i byen Sne og en del andre byer.

Etter Shahens fall, var det en kaotisk/tom politikk i Iran. De fleste kurdiske byer ble kontrollert av Shaourai Inqelab. Shaourai Inqelab var medlemmer bestående av representanter fra politiske partier og grupper som hadde ansvar for å administrere det kurdiske samfunnet.

Etter at det islamske regimet tok makten. Hadde det kurdiske folket i øst-Kurdistan håp om å få nå sine rettigheter for etablering av autonomi. Bevegelsen begynte å reklamere for sitt program og de kom med ideen om islamsk autonomi. Ahmad Moftizadeh og hans tilhengere regnet seg som representanter for det kurdiske folket. De tok på seg retten til å bestemme over folkets skjebne i religionens ramme og regnet de andre partiene og gruppene som fiender av Gud.

I forbindelse med Ahmad Moftizadeh stilles et spørsmål til Hasan Amini på nettsiden www.4rojhelat.org (18.02.2009); hvorfor stolte Ahmad Moftizadeh på Det Islamske regimet under revolusjonen?

Amini svarte med å si at sjia-muslimske ledere i 1979 i Islam navn har klart å overtale folket til å støtte dem og i Islams navn har de også forhandlet med Moftizadeh og lovet at vår regjering kommer til å ha et islamsk program. Dermed Ahmad Moftizadeh og andre ledere for Maktab Qoran-bevegelsen viste at i Islam det er ikke noen forskjell mellom nasjoner derfor å ha en slik regjering var en glede og vi ville gjerne støtte.

Spørsmålet var hvordan og hvorfor stolte dere på dem? Vel, vi trodde at siden regjeringen skulle basere seg på islamske prinsipper da ville det ikke være rom for lureri. For i Islam er det forbudt å lyve og lure andre, men det viste seg å være omvendt dessverre.

Dette er en bekreftelse fra person nummer to i den tid for Maktan Qoran-bevegelsen og person nummer en nå som hevder at de hadde tillitt til Det Islamsk regimet. Det er sant at de deltok for å kjempe mot andre kurdiske partier og grupper i øst Kurdistan på bakgrunnen av disse løftene som de ble lovet.

Etter diskusjoner med Khomeini gjennom mellommenn skal han ha sagt at «garanti for selvstyre for kurderne er i lomma». Etter disse løftene fra regimet på den ene siden og tillitt og glede fra tilhengere av Maktab Qoran-bevegelsen og deres leder fra den andre siden, skapte en selvtilitt slik at de begynte intensivt med å jobbe hardere og de åpnet flere senter og komiteer i forskjellige byer og steder i Kurdistan der de begynte å spre negative ting om nasjonalistene.

Fortsettelsen av disse aktivitetene skapte uenighet mellom folk, politiske partier og militsene til Maktab Qoran-bevegelsen. Soldatene til regimet som ble kalt for Islamsk Peshmerge.

Ni måneder etter revolusjonen ble Maktab Qoran-bevegelsen beseiret. De fleste av dem flyktet til byen Krmashan, en del flyktet til byene Teheran, Isfahan, Hamadan, etc. Moftizadeh og vennene hans fikk ikke det de forventet fra regimet, derfor begynte på store streik, men regimet brydde seg ikke om dem og begynte å arrestere og fengsle dem.

Etter en lang periode med skuffelse begynte Moftizadeh å reorganisere seg og begynte på nytt. På et møte i 1981 som ble holdt i Teheran, deltok alle sunni ledere i de fleste iranske byer og på dette møte dannet de Ahl Al Sunnah (Majlis ash-Shura al-Markazi li-Ahl as-Sunnah).

Ett år etter dannelsen, ble det arrangert noe liknende møte hjemme hos Moftizadeh i Krmashan. Agenda for møtet var om brudd på rettigheter til sunni minoriteten fra sjia majoriteten side.

På bakgrunn av dette møtet ble Moftizadeh og medlemmene av Ahl Al Sunnah arrestert av regimet. Flere hemmelige møter førte til flere arrestasjoner og dømt til fengsel fra 3-15 år.

Moftizadeh og en slekt av han ved navnet Amini Akbari ble arrestert i Teheran i 1982 og fikk 10 års fengsel. Han ble satt fri i 1992. Men i fengslet ble han torturert og han var så sliten både psykisk og fysisk at han ikke klarte å lede mer og på grunn av den torturen han ble påført i fengslet, fem måneder etter at han ble satt fri fra fengslet døde han i 1993.

Al-Qaida

Som jeg nevnte i første del at en av de faktorene for Politisk Islam og hellig krig, var krigen mellom sovjet union med afghanistanske Mujahidin. Sovjet unions unnskyldning for å støtte og hjelpe kommunist regjeringen i Afghanistan, gikk inn i Afghanistan. Dette skapte hat blant islamske grupperinger og organisasjoner og mange av dem reiste til Afghanistan for å delta i krigen mot sovjet union og Mujahedin fikk økonomisk støtte fra mange steder for å forsette med krigen mot sovjet.

Islamske grupperinger var ute etter et sted for å trene islamister og jihadister (hellige krigere), og Afghanistan krigen var en god start og unnskyldning for dem.

Etter tilbaketrekking av røde militære fra Afghanistan i 1988, fikk jihadistene selvtilitt og fikk tanken om å danne en stor jihad med de muslimske allierte, men denne gangen rettet mot kristne og vesten.

Osama Bin Laden som støttet jihadistene økonomisk og var innen jihad bevegelsen, dannet en bank under navnet Al-jihad. Etter forhandling med "Jihad" organisasjonen i Egypt under lederskapet av Ayman Alzawahery dannet de Al-Qaida. På denne måten ba de alle muslimske jihadister om å komme til Afghanistan for å få opplæring og trening for å stå imot vesten. Etter dannelsen av Taliban i 1996 av Mulla Mohammad Omer var det lettere å utvide virksomheten i Afghanistan.

På bakgrunn av disse gledelige nyhetene; seieren over røde militæret(sovjet union) og dannelsen av Taliban og Al-Qaida, ble mange nye muslimske grupperinger og organisasjoner dannet og de samarbeidet med Osama Bin Laden.

Kurdistan var et av de stedene som etter mange baser tilhørte Al-Qaida, de prøvde å utvide deres virksomheter for å nå samme nivå i Afghanistan når det gjaldt fundamentalisme og jihadister. Derfor skiftet de basenes formål til organisasjon, men i Øst-Kurdistan er det kun komiteer.

foto:wikipedia

Al-qaidas flag foto:wikipedia

Øst-Kurdistan og Al-Qaida

Al-Qaida som mange andre islamske organisasjoner, etter mange år av sin dannelse klarte å etablere sin rot i Kurdistan særlig i Nord-Kurdistan og derfra til Øst-Kurdistan. Vi kan ikke gi en detaljert informasjon om forbindelsen mellom Al-Qaida og Øst-Kurdistan. Det har ikke blitt forsket på dette før. Det vi vet er at Al-Qaida akkurat som Det Muslimske Brorskapet fra Egypt kom til Øst-Kurdistan gjennom Nord-Kurdistan.

Al-Qaida i nord-Kurdistan

I 1987 da islamsk bevegelsen ble dannet, skilte Mulla Krekar og hans tilhengere seg fra denne bevegelsen og som en ekstremistisk bevegelse begynte deres virksomhet. I begynnelsen forsøkte de med propaganda blant kurdiske muslimer for å utvide og øke medlemstallet. Deretter begynte de med å be religiøse brødre om støtte til å etablere en islamsk stat gjennom voldelige og ekstremistiske islamske handlinger. Etter mange års forsøk klarte ikke denne gruppen å nå sine mål, men de fortsatte med samme aktiviteter og hadde kontakt med mange islamske grupperinger.

Da afghaniske Mujahidn seiret over rød militæret, dro Mulla Krekar og hans tilhengere raskt til Afghanistan og der møtet de øverste ledere i Al-Qaida og inngikk avtaler med Osama Bin Laden. Da Mulla Krekar returnerte til Kurdistan, etter invitasjonen fra Det Islamske bevegelsen, deltok han i kongressen i 1992 og han ble utnevnt som leder for deres militære gren. Det var hans drøm å danne og lede en militær gren for å få kontrollen over Kurdistan og danne en islamsk stat som skulle følge Sharia lovene.

Da det kurdiske opprøret i 1991 startet i Nord-Kurdistan tok islamske ekstremister det som en sjanse for å spre deres budskap til folket i Kurdistan. Mulla Krekar dro til Diana området og derfra startet han trening og opplæring for islamske jihadister. De som dro med han til Afghanistan begynte som lærere å trene jihadistene.

11.september hendelsen i 2001 har gitt islamske ekstremistiske bevegelser en inspirasjon og Mulla Krekar gruppen dannet Jond El-Islam organisasjonen. Etter det som skjedde i Hawraman området, nemlig Tawila og Beyare, ble de slått sammen og dannet Ansar El-Islam. Ansar El-Islam fikk ordrene sine direkte fra Al-Qaida representanter.

Viktig hendelse

Etter Iraks fall i 2003 av USA og deres allierte ble Ansar Al-Islams baser og skjule steder angrepet av USA og de allierte. Det var da sunni-muslimske bevegelser med den nye jihad ideologien og Al-Qaida i Øst-Kurdistan hjalp de sårede av Ansar Al-Islam og gjemte dem i deres hjem. Noen av deres ledere som Abdullah Shafiai ble sendt til Teheran og han ble plassert i et av hotellene der.

En del av de sårede ble sendt til Baluchestan via islamistene i Øst-Kurdistan. Baluchestan var en plass for fundamentalistiske sunni-muslimer av Al-Qaida og derfra ble de sendt til Afghanistan.

Siden det ikke var noen avtaler mellom USA og Pakistan, brukte islamske jihadister Pakistan for å dra til Afghanistan, men etter inngåtte avtaler mellom begge parter ble grensene lukket og dermed måtte jihadistene velge Iran og derfra fra Øst-Kurdistan til Baluchestan. I begynnelsen var fundamentalistene i Øst-Kurdistan ikke glad for nederlaget til Ansar Al-Islam, men etter hvert via hjelp og støtte fra dem, fikk de mye materialer og erfaring fra dem særlig kjenneskap til ideologien og tankegangen til Al-Qaida. Herfra begynte Al-Qaida å danne komiteer blant sunni-muslimer i Øst-Kurdistan. De begynte med politisk virksomhet.

De resterende av Ansar Al-Islam hadde mye erfaring i håndtering av eksplosiver, bruk av våpen og terrorstiske virksomheter. Det de hadde lært i denne perioden har de overført til sunni-muslimske fundamentalister i Øst-Kurdistan. Al-Qaida bevegelsen i Øst-Kurdistan spredde sitt ideologi og rekrutterte enda flere.

Al-Qaida organisering er to delt i Øst-Kurdistan, den første er de som gir råd, de vet hvordan de jobber og hvem de jobber for. Den andre delen er helt vanlige folk som brukes som et verktøy av ledere og de skaper inspirasjon blant folket for å nå sine mål. Det gjenstår å si at Al-Qaida, etter mange hemmelige og offentlige virksomheter, selv om de ikke klarte å være en synlig organisasjon, men de klarte å gjøre seg kjent blant folk i deres virksomhet og de er truende både for nå tidens Kurdistan og fremtidens Kurdistan. På andre siden har de kurdere som har knyttet seg til jihadistene og fundamentalistiske bevegelser ikke troen på kurdisk nasjonalistisk tankegang.

De som tenker nasjonalist, regnes som fiender for dem. Tanken deres er å danne en stat som Taliban i Afghanistan. De som står mellom dem og deres mål er ikke troende (Kafir). Alle organisasjoner som ikke har islamistiske prinsipper og Sharia lover som fundament er fiender av de fundamentalistiske islamistene i Kurdistan.

Kilde til politisk islam artikkelen:

**Mamosta Ali Sina book
www.pertwk.com**

Ayande Govar, artikkel nr 73, 75 Book "i verden" Av Dana Hamid

Venstre og Islam Av Said Rehnema

Politisk Islam Wikipedia

**Skrevet av
Bayat Eliassi**

**Oversatt fra kurdisk til norsk
av
Mokhtar Eliassi**

**korrekturlesing og redigert
Av
Shoresh Eliassi**

Leyla Zana

Da Leyla Zana ble valgt inn i det tyrkiske parlamentet i 1991, brøt hun forbudet mot å snakke kurdisk. Ikledd kurdiske klær avla hun den konstitusjonelle eden på sitt morsmål. «Jeg sverger denne eden for å fremme brorskapet mellom det kurdiske og det tyrkiske folk», sa hun. Dette skapte et voldsomt raseri i parlamentet. I 1994 ble hun sammen med andre kurdiske menneskerettighetsforkjempere dømt til femten års fengsel for landsforræderi. Internasjonalt press kan ha forhindret at det ble avsagt dødsdom mot Zana og hennes kampfeller. bt.no

